АТОМ

Лист ученика ОШ „Јован Миодраговић"
година XI, број 12, март 2019.

Садржај

Поздравна реч директора 4
Реч - две... О речима 5
Школски живот
Дан школе 6
Активности 7
Савети педагога: Мапе ума 12
Савети психолога: Полазак у први разред 14
Најбољи друг 16
Путописи
Карневал у Венецији 18
Аруба 20
Венеција 21
Матуранти Основне школе „Јован Миодраговић” 22
Интервју учитељице 4. разреда 24
Интервју наставница биологије 26
Хуманост на делу 27
Лирски кутак 28
Медицина
Активни угаљ 30
Хипербарична комора 30
Историја
Велики војсковођа меканог срца 32
Енглески 33
Приказ филма: Мери Попинс 34
Стрип 35
Забава: Ролеркостери 36
Мода
Јованин модни кутак 37
Спортска одећа 38
Ликовни радови 40

Врачар лепи, то је мој дом,
Увек га носим у срцу свом.

Ту је и моја пречепа школа,
Ту су кош и лопта и два гола.

Врачар је посебан, пречеп и мој,
Волим свој крај и његов пој.

Поздравна реч директора

Драги ученици,

Као и претходне године, и овог пролећа обајвљујемо наш школски часопис „Атом” у електронској, али и штампаној верзији. Настојимо да пратимо технологију модерног доба, али и да пружимо задовољство онима који воле да листају новине и осете мирис хартије. Сви наши ђаци, наставници и сарадници вредно раде и нижу успехе на многим пољима. Пратимо, сада већ традицију, наших веселих субота и вашара, организујемо културне активности у нашој школи, постижемо завидне успехе на такмичењима. Трудимо се да достојно похвалимо и истакнемо све оне који доприносе добром угледу наше школе. Међу њима су и најбољи ученици, наставници, родитељи и сви наши пријатељи.

Наша школа је школа отвореног срца. У њу су добродошли сви они који верују да је знање моћ, а пријатељство улагање за цео живот.

До наредног броја...

Директор Вера Шаиновић

О РЕЧИМА

Једна од највреднијих успомена на ваше рано детињство је „Радосница”, књига у коју су родитељи уписивали најважније податке у вези са вашим одрастањем. И међу бројним занимљивим подацима, попут оних са колико сте килограма били рођени, колико сте били дугачки, какве су биле реакције бака и дека када су вас први пут видели, налази се и онај податак о првој изговореној речи. Да ли је то била баш права реч, или тек понеки слог, то и није тако важно, та слова су написана оловком у боји и памте се целог живота. Посебно је забавно када погледате који су били ваши, измишљени називи за поједине предмете. Свакако, то су ваше речи! То је у том тренутку био ваш начин да кажете шта мислите и осећате.

Тако је и данас. Споразумевамо се на разне начине, понекад користимо само речи, често се служимо и тзв. невербалном комуникацијом (покретима тела, мимиком) и увек шаљемо неку поруку. Важан је одабир речи у одређеном тренутку у зависности од тога коме се обраћамо и у којој се ситуацији налазимо. Опуштенији смо када разговарамо са пријатељима, родитељима, али треба да водимо рачуна како се обраћамо одраслима и непознатим особама. Не треба да заборавимо и тон који прати наше речи. Не би било баш примерено када бисмо говорили гласно у позоришту, или пак сувише тихо када се обраћамо публици. Свакодневно шаљете на десетине порука преко разних друштвених мрежа. И у том мору скраћеница и, сада већ, посебног начина изражавања, углавном се сналазе млађе генерације... Старији нагађају шта би могло да значи: Nmg, Pls, Omg, Nzm, Nmp... И то је у реду, млађи настоје да се дистанцирају на различите начине, па и својим говором. Ипак, не заборавите да прво научите правило, па тек онда да се поигравате њиме, или да га кршите!

Речи имају моћ! Оне су одраз нас самих. Све што изговоримо, то смо ми. Важно је да увек имате то на уму. Као што је свако осећање које нас обузме оправдано, тако треба да га прати смислена и одговарајућа реч. Па чак и када нам се учини да и није било у реду што смо некад нешто изговорили, треба да знамо зашто смо баш то рекли. Речи могу да милују попут додира, могу да пруже уточиште попут загрљаја, могу да развеселе оне у чија се срца уселила туга... Али неопрезно изабране речи и те како повреде, оне изречене у тренутку беса оставе ожиљак који споро зарасте. И, не заборавите неизговорене речи, оне које су се заглавиле између срца и усана и тако се скамениле. Можда их је неко ипак чуо, можда је до оног коме су упућене ипак дошао њихов ехо. Као доказ да су постојале остаје море тишине, дубоко и мирно, које једино има моћ да онај камен заобли и од њега једног дана направи украс.

И зато, сваког дана богатите свој речник новим речима, изненадите заборављеним изразима, али увек имајте на уму оног другог коме су упућене! Он их тумачи и даје им смисао. Разумите и ви њега, како би он боље разумео вас!

Наставница Тамара Седлан

ДАН ШКОЛЕ

Овогодишњи Дан школе обележили смо свечаном приредбом у просторијама Центра за образовање и културу ,,Божидарац 1947“. Тема приредбе била је ,,Музика из филма“. Одлични сценски наступи, игра, глума и песма наших ученика свима су измамили осмех и пробудили емоције. Дивни костими украшавали су сцену. Посебно смо поносни на велики број ученика који су добили Захвалнице због пласмана на републичка такмичења.

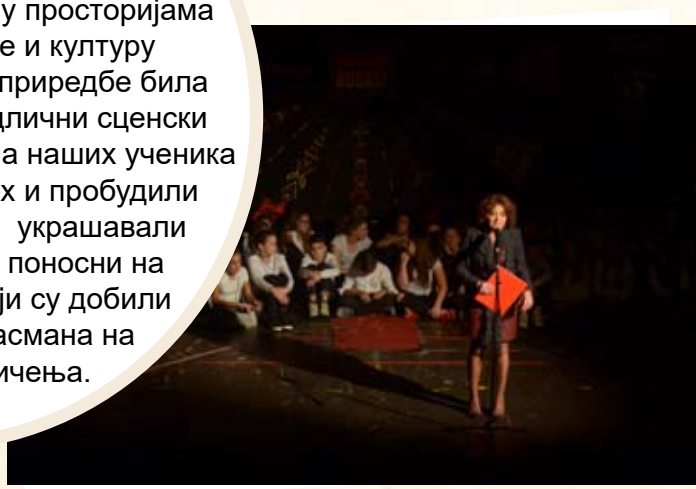

Џуди Кертин - Сајам књига

У оквиру активности везаних за сајам књига у школи је 23.10.2018. године гостовала позната ирска списатељица Џуди Кертин. Џуди има велику читалачку публику међу ученицима четвртог разреда наше школе. Ученици су Џудит направили леп и срдачан дочек. Прво је са књижевницом разговарала ученца 4/1 одељења Миа Ђорђевић, од које је идеја дружења и потекла. Потом су ученици четвртог разреда разговарали са Џудит. Цео догађај је испраћен у емисији „Водич за родитеље" и на телевизији N1. Ученици су овом приликом показали велико читалачко интересовање и одлично знање енглеског језика. Браво четвртаци, поносни смо на вас!

Трећаци у Природњачком музеју у Свилајнцу

Ученици трећег разреда били су на једнодневној екскурзији у среду, 17.10.2018. године. Посетили су Природњачки музеј у Свилајнцу и уживали у Дино парку у овом месту. Потом су видели водопад Велики Бук. У касним поподневним сатима уживали су у обиласку Ресавске пећине. Ученици су много тога научили, дружили се и одлично провели!

Час народне традиције у другом разреду

Најбољи глумци и рецитатори

Првог дана Дечије недеље, ГО Врачар и Удружење пријатеља деце Врачара, наградили су најбоље глумце и рецитаторе из наше школе.

Песник Радислав Јовић у гостима код нас...

Ученички парламент

на трибини ''Ментално здравље младих''

Дана 10. октобра 2018. године поводом обележавања Светског дана менталног здравља, Дом здравља Врачар у сарадњи са Општином Врачар је организовала трибину на тему „Ментално здравље младих“. Посебно су били истакнути аспекти који чине добро душевно здравље деце, као што су: љубав, прихваћеност, сигурност, заштита, независност, поверење, вођење и контрола.
Трибина је била корисна и занимљива.

Хуманитарна акција

Већ другу годину за редом ђаци учитељице Иване Кузмановић (2/5 и 6/5) заједно са својим родитељима и учитељицом учествују у хуманитарној акцији прикупљања неопходних ствари за децу из дома ,,Драгутин Филиповић Јуса'' и за децу из Дечијег Села, Сремска Каменица

DEČIJE SELO "Dr MILORAD PAVLOVIĆ"
SREMSKA KAMENICA - SRBIJA

ZAHVALNICA

Za plemenitost i humanost

Миодраговићеве вашарске чаролије

У среду 26.12.2018. год. у школи је одржан Новогодишњи вашар. Ученици су са својим наставницима продавали различите предмете које су правили у претходним данима. Продавале су се: уметничке слике, магнети, рамови, осликане кухињске даске, играчке, сликовнице, ликовни радови, тегле са декупажом, пингвини, ткани подметачи... Атмосферу су употпуњавале и евровизијске песме у извођењу ученика шестог разреда. Амбијент и цео догађај оставили су утисак правог вашара уз пуно жамора, приче и смеха.

На Фестивалу науке

Ученици 7. и 8. разреда су 30. новембра 2018. године, у пратњи наставника физике Мирјане Николић и Аните Тасић, посетили Четврти еколошки фестивал науке „У складу са природом, пронађи своју формулу“.

Вуков јубилеј

У години када се обележава 200 година од објављивања “Српског рјечника” и 150 година од победе Вукових идеја, ученици 8/1 и 8/5 су дали свој допринос направивши интересантне и поучне радове посвећене Вуковом делу.

Прослава Светог Саве

У недељу, 27.1.2019. године, у присуству ученика, наставника и пријатеља школе, обележена је школска слава Свети Сава. Њему у част ђаци су писали и сликали, у његово име певали, глумили и рецитовали. Подсетили су нас још једном чему нас је велики просветитељ научио – да никада не заборавимо ко смо, одакле долазимо и ко су нам преци, да чувамо и негујемо своје корене.

А наше корене чине слава – коју нам је он подарио, коло – као израз националног задовољства и поноса и певање уз гусле које нам није дозволило да заборавимо најсветлије тренутке наше прошлости.

Ове вредности су присутним гостима пренели ученици драмске секције, верске наставе и хора школе Јован Миодраговић током свечане приредбе Светом Сави у част.

Једна од наших Веселих субота

Пливање за Часни крст

Волим сваку улицу, свако дрво и људе,
Обожавам Врачар па нек' се сви чуде.

Овде су људи посебна врста,
Весело друштво са Црвеног крста.

Мапе ума

У школи се води рачуна о стицању знања, умења и навика, о развоју способности ученика, о подстицању целовитог равоја личности и васпитању ученика. Сваки ученик зна да стицање знања није увек лак процес. Уколико имамо мотивацију и интересовање према неком предмету утолико нам је лакше да савладамо градиво тог предмета. Међутим, процес се компликује када је ситуација обрнута. Па ипак, постоје технике којима учење можемо да олакшамо. Једна од тих техника је мапа ума - то је графичка техника која нам може помоћи да брже и трајније научимо садржај неког предмета, а да се притом играмо цртајући.

Мапе ума је открио 1970. године један психолог из Лондона који се звао Тони Бузан. Више је разлога зашто су оне тако делотворне. Врло је значајно што се приликом њиховог креирања користе и лева и десна сфера мозга, па самим тим мозак ради ефикасније. Оне садрже речи, боје, слике, логику... те нам градиво изгледа занимљивије. Њихова корист огледа се и у томе што нам помажу да издвојимо кључне речи и појмове и одвојимо битно од небитног. Иако вам може изгледати као да губите време цртајући и играјући се, на овај начин ћете научити садржаје лакше, и што је важније, знање ће бити трајније, него да га научите напамет. Када једном урадите мапу користиће вам и за преслишавање које је врло важно у процесу учења и никако га не треба занемарити ни изостављати. Самим погледом на мапу моћи ћете да сагледате битне информације из одређене лекције, као и да разумете повезаност међу чињеницама.

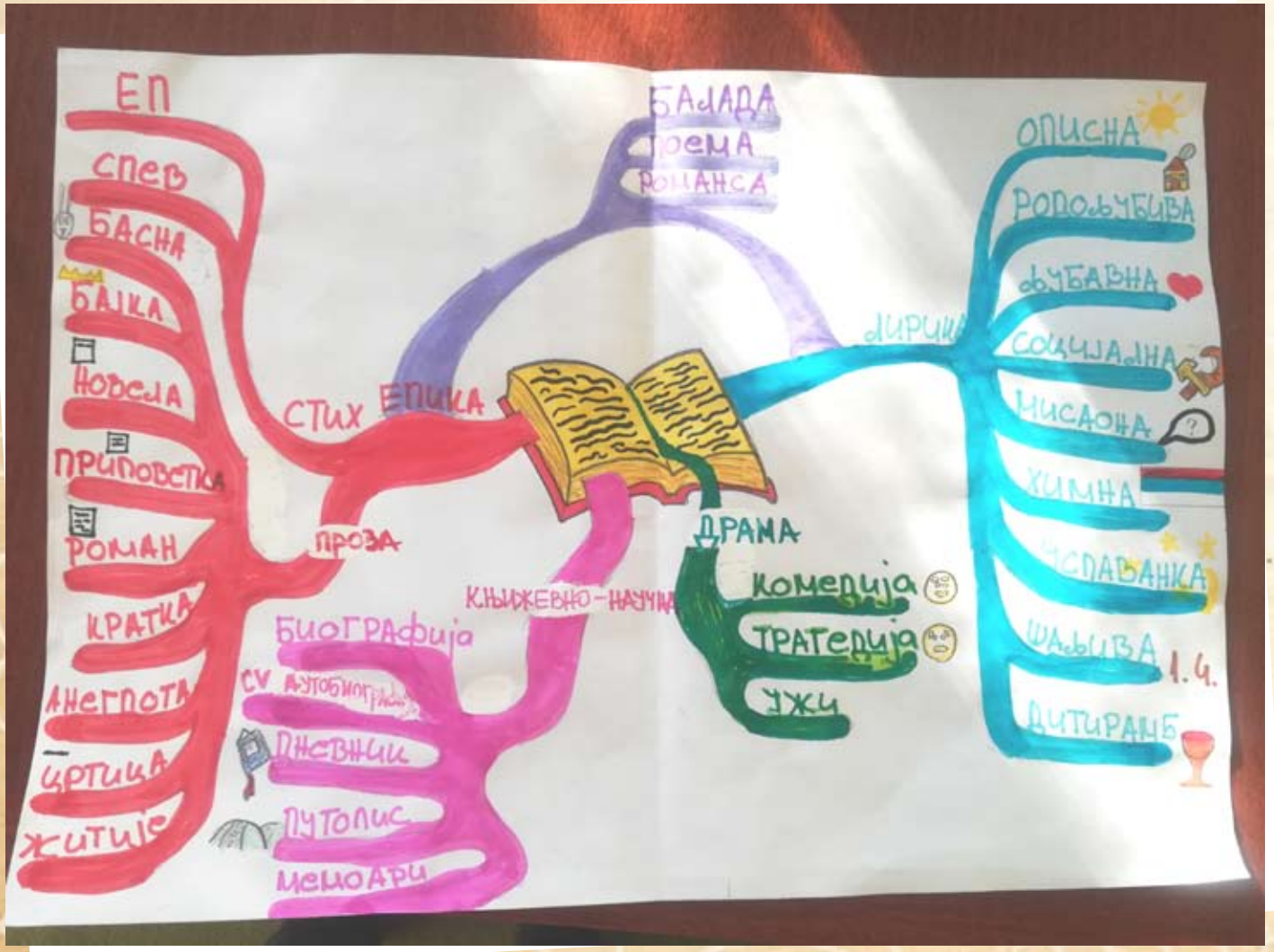

Да би мапе ума биле ефикасне потребно је да поштујемо неколико правила приликом њиховог креирања, па да видимо како се оне цртају:

За креирање мапе ума се користи бели папир без линија, најчешће формата А4 и оријентација треба да буде пејзажна. Најпре се напише или нацрта централни појам који треба ду буде приближно 5 x 5 cm. Централни појам не треба да буде уоквирен и пожељно је коришћење више боја да би се добила илузија тродимензионалности. Наш мозак више воли (боље памти) цртеже него речи и зато их треба користити што више. Цртежи су у ствари асоцијације на одређене појмове које мапа садржи. Треба водити рачуна да буду весели, смешни, позитивни, у боји. За цртање мапе је најбоље користити фломастере или маркере. Из централног појма се цртају гране-свака грана се црта истом бојом, као и гранчице које из ње произилазе и иду ка периферији цртежа. Гране су најдебље при дну, тј. код централног појма. Речи и/или цртежи који су повезани са централним појмом су главне теме мапе. Цео цртеж се црта спојеним линијама и чини једну целину. Текст се пише изнад гране и написан је штампаним словима. При цртању треба водити рачуна да мапа буде јасна и концизна и да буде прегледна.

И не само приликом савладавања школског градива мапе се могу користити и у друге сврхе у животу, када желимо да направимо неки план, када имамо неки циљ пред собом...

Пробајте и уверите се сами у њихову делотворност! ☺

Марија Јовановић, педагог

Полазак у први разред

Полазак у први разред је догађај који већина људи памти цео живот, или бар осећања у вези с њим. Свакако прелазак из периода раног детињства и предшколског периода у школске клупе, представља прекретницу за свако дете, као и за родитеља. Какве могу бити реакције деце и родитеља? Нека деца су усхићени и важна што коначно постају ђаци - посебно ако имају старију браћу и сестре који то већ јесу. Срећни су што је коначно и на њих дошао ред да постану ђаци. Неки су узбуђени и уплашени од промена које школа доноси – да ли ће бити тешко, да ли ће стећи нове другаре, да ли је учитељица строга, шта ако нешто не знају...

Зато је важно да одрасли, посебно родитељи, реално представе школу увек наглашавајући да дете то може, да ће стећи многа знања која су корисна и често занимљива, као и нове другаре. Најтежи захтев за првака јесте тај да на већини часова седи мирно и прати. Нажалост, има родитеља који своје страхове и негативна очекивања преносе на децу, заправо неспремни да „пусте“ своју децу - да се у већој мери одвоје од њих и покажу шта могу. Узроци оваквог понашања су различити, као на пример - једино дете у породици и фамилији, дуго очекивано дете, болести детета и слично.

Заправо, полазак у школу јесте улазак у нову развојну фазу за коју је већина деце и родитеља спремна. Спремни су јер је већина деце похађала обданиште и предшколско те је полазак у школу само следећи степеник у развоју који је природан и за који је већина деце заиста зрела. Које су сличности и разлике са предшколском установом, познато је. Тако, на пример и у предшколској установи деца вежбају пажњу, припемају се за активности као што су читање, писање, цртање и сл. Посебно је важно да и код куће и у предшколској установи уче да заврше започети задатак, нађу своје место у групи и сл. Важно је упозорити родитеље, бар оне амбициозније, да поласком у школу не сме да се прекине детињство, слободна игра и да се са дететом само комуницира о школи! Таквим презахтевним, преамбициозним родитељима препоручујем књигу нашег великог стручака Светомира Бојанина који се бави дечијим развојним проблемима „Школа као болест”. Теже ће бити презаштићеној деци, деци са развојним проблемима, деци којој у породици нису постављене јасне границе шта је дозвољено, а шта не. Али ту су учитељи, стручни сарадници, педагог, психолог и логопед, који родитељима могу дати корисне савете и сугестије. Заправо најважнија је добра сарадња школе и родитеља као и усаглашени ставови родитеља, без обзира да ли живе заједно или не.

Како изгледа први сусрет будућег првака са школом у нашој школи?

Након обављених формалности које Закон прописује, родитељи предају докумената код секретара школе, после чега дете са једним или оба родитеља долази на заказано тестирање код психолога или педагога школе.У нашој школи смо тај почетни корак осмислили тако да дете у присуству родитеља прво црта цртеж људске фигуре, боји док ми постављамо више кратких питања о психосоцијалном развоју детета, особинама личности,

специфичностима детета и сл. Тако будући првак има времена да се опусти. Након тога остаје само са испитивачем и радимо тест знања који корелира са способностима ТИП-1 који је за већину деце мање или више занимљив и лак. Након тестирања родитељи добију повратну информацију о томе како је дете урадило тест и препоруке за даље напредовање. Ако уочимо да је дете, на пример незрелије у менталном развоју или у домену личности, дајемо препоруке за подстицање детета на развој одређених способности, личности. Ако је у питању дете које је изразито изнадпросечно, дајемо препоруке за додатне активности као што су спорт, музика, повремене креативне радионице и сл. Највећи број првака се заиста радује поласку у школу. Спискови првака се истичу крајем августа у холу школе када ће родитељи и деца моћи да виде у ком су одељењу и код ког учитеља. Спискове не истичемо раније због велике флуктуације уписаних ученика - на пример у току лета се породица сели у други крај града, државу и сл. Првог септембра се обично у школском дворишту организује приредба за будуће прваке од коју уз помоћ учитеља изводе старији ученици школе. Трудимо се да приредба буде весела, занимљива, интерактивна. После тога ученици одлазе у учионицу када се упознају са учитељем и другарима. Затим сутрадан крећу у школу према предвиђеном распореду. ***Занимљивост*** Пракса је у нашој школи да на свечаној прослави матуре ученици осмог разреда добију за успомену цртеж људске фигуре који су нацртали на тестирању за полазак у први разред и пригодне стихове.Овај моменат је увек дирљив за осмаке. Заиста су велике, значајне промене у развоју детета од поласка у школу у коју су кренули као пегави и крезуби малишани, а из школе излазе као момци и девојке! Како ће проћи све ове фазе зависи, пре свега од стабилности и подршке породице, али и адекватне и неопходне сарадње са школом.

За крај овог текста ћу поделити са Вама своје емоције везане са упознавање првака и тестирање. Иако дуго радим овај посао и истестирала сам много првака, увек се радујем првом сусрету са њима. Иако постоје узрасне и генерацијске сличности, управо разноврсност тих малих људи је фасцинантна. Почевши од начина на који се обраћају, фризуре и израза лица, свечаних кошуља и хаљиница, њихове дечије непосредности, оригиналности, маштовитости. Дуго ћу памтити неке од њихових симпатичних, правих дечијих одговора који ме увек насмеју и озаре. Исто осећање и радост дели и моја драга колегиница педагог Марија Јовановић.

Да ли ви памтите полазак у школу?

Поделићу са вама и своје сећање на полазак у школу. У први разред сам се уписала у оближњој школи. Нисам познавала никога. Када сам ушла у учионицу, случајно сам села поред девојчице која је на себи имала лепу глокнасту хаљиницу, белу са туфнама.

Да не би угужвала хаљиницу, пребацила је глокнасти део преко наслона, што ми је одмах привукло пажњу. Ја сам обукла сличну црвену хаљиницу са туфницама. Случајно или не, биле смо најбоље другарице до краја основне школе.

Тања Павићевић, психолог

НАЈБОЉИ ДРУГ

ШКОЛСКА 2018/2019. ГОДИНА

У оквиру Програма за заштиту ученика од дискриминације, насиља, злостављања, занемаривања, предвидели смо и активност „БИРАМО НАЈБОЉЕГ ДРУГА“.

На почетку сваке школске године ученици на часу одељењског старешине имају посебан задатак: врши се анкетирање ученика (које је анонимно) којим треба да изаберу ученика који је био НАЈБОЉИ ДРУГ претходне школске године. Ученици не треба да пишу ко је само њима најбољи друг, већ предлажу ученика за кога сматрају да је и осталим ученицима добар друг.
Онај кога већина предложи, добија титулу најбољег друга. Наводе се и особине због којих су предложени.

Ова акција, као и остале, има за циљ истицање људских вредности, као што су: хуманост, толеранција, активности усмерене на мирно решавање сукоба, добронамерна искреност, спремност да се помогне, поштовање различитости и сл.
Похваљујемо све оне које су другари из одељења одабрали да носе ову часну титулу!

У текућој школској години ови другари биће предложени за чланове Вршњачког тима за заштиту ученика од насиља и тиме допринети бољим односима међу вршњацима!
По избору другара из одељења НАЈБОЉИ ДРУГОВИ у школској 2018/19. (садашња одељења) су:

2/1 АЛЕКСА САВИЋЕВИЋ увек спреман да помогне другима, нарочито једном другу (коме је помоћ потебна), дели све са другарима-оловке, гумице, слаткише, „Увек ме теши када сам тужан“.
t2/2 МИЛОШ ВОЈИНОВИЋ добар, паметан, миран, паметно размишља, дели ужину, прича лепо са другом, помаже у невољи.
2/3 АНА ГОЈКОВИЋ добра је, уредна, стрпљива, увек спремна да помогне, толерантна, искрена, пажљива, помаже другарима да реше проблеме, теши их када су тужни.
2/4 КРИСТИНА ЈАНКОВИЋ добра је према другима, помаже свима, паметна је, насмејана, вредна.
2/5 АНЂЕЛА ЗОЕ ПАЊИК добра, мирна, пажљива, са свима се дружи, несебична, одговорна.
3/1 ФИЛИП ПАВИЋЕВИЋ добар друг, добар фудбалер, искрен, смешан, леп, спреман да помогне, доброг срца, дели ужину.
3/2 ЕЛЕНА АНЂЕЛИЋ добра, фина, паметна, дружељубива, помаже другима, чува тајне, чува „леђа“, пажљива, сналажљива када некоме треба помоћ.
3/3 ПАВЛОВИЋ МИХАИЛО паметан је, дели храну и остало, помаже пријатељима у невољи, спреман је за игру, никада се не туче, поштен је и љибазан, духовит је и прича вицеве.
3/4 ЈОВАН ЋИРИЋ дели ужину, помаже другима, добар је друг, не тужака се, не свађа се , мири децу, пристојан је.
3/5 МАША КОСТИЋ добра је другарица, дели са другарима све, увек је ту да помогне.
4/1 ПЕТАР БЈЕЛИЦА није себичан, поштује друге, не свађа се, дели све, духовит је.
4/2 ЦВИЈИЋ НИКОЛИНА воли да дели, помаже старијим особама, мирна, тиха, добра другарица, воли да помогне, културна, пристојна.
4/3 ЛУКА ЕГЕРИЋ осећајан је, у свим играма је фер, дружељубив је, поштен је, не вређа друге, поштује различитисти и није насилан.
4/4 ТЕОДОРА СПАСИЋ све дели са другима, несебична је, никоме се не руга и никога не одбацује у игри.
4/5 АНА ПОПОВИЋ искрена је, дружељубива, несебична, чува тајне, забавна, добра, друштвена, духовита, одличан ђак, не улази у сукобе.

5/1 РЕЉА МАСЛИЋ добар друг, уме да дели, помаже и смешан је, не лаже и чува тајне, не окреће леђа, добар је према свима, није циција, увек је искрен, не оставља те на цедилу, васпитан, супер.
5/2 МИША БРАНКОВИЋ чува тајне, паметна, праведна, забавна, уме да утеши, уме да развесели.
5/3 МИНА ЧОЛИЋ добар друг, никада не окреће леђа, дружи се са свима, помаже свима, духовита, добронамерна, племенита.
5/4 ЕЛЕНА МИЛИЋЕВИЋ увек је ту када ти треба помоћ или си тужан, добра је према свима, све дели, добра је другарица и са свима се дружи.
5/5 ЈАНА ТРАВИЦА Јана је добар друг и помаже другима, воли да се шали, поштена.
6/1 МАША НИКОЛИЋ добра другарица, дружељубива, пожртвована, не свађа се, фина је, културна је, воли да помаже, забавна, увек је ту за пријатеља, има идеју како да реши свађу, са свима се дружи.
6/2 СРЂАН ХАЛИЛОВИЋ паметан је, забаван, шали се, увек дели, не бије се, није тужибаба, помаже другима, занимљив је.
6/3 ЗАРИЋ МАТИЈА племенит, помаже другима, добро чува тајне, дружељубив, брине о другима, пажљив , воли да дели, поштен, увек саслуша друге.
6/4 ПАВЛЕ ДАБИЋ занимљив, дружељубив, нема мана, увек решава све проблеме, није безобразан, сваком помогне, племенит, духовит, добар друг, увек је ту за све.
6/5 ФИЛИП МИХАЉЕВИЋ добар друг, несебичан, увек је ту да помогне, пристојан, купи ужину када неко нема, помогне када се неко повреди - увек ће створити расаположење код њега да заборави на бол, паметан , весео, лепо се облачи.
7/1 ТАМАРА СПАСИЋ стрпљива је, добра, увек је ту за друге, зна да насмеје, утеши, слаже се са свима, добар ђак, није себична, поштује сву децу, слаже се са свима, добар ђак, није себична, не трачари, не вређа.
7/2 АНДРЕЈ РАНИСАВЉЕВ помаже другима, духовит, забаван, поштен, не свађа се, уме да саслуша, одговоран, не подсмева се, не лаже, дружи се са свима, исто се понаша према свима.
7/3 НИКОЛА ДАКИЋ добар према друговима, помаже, паметан је, прави спортиста, никада се не туче, никог не задиркује, добар је.
7/4 МАРКО ЧАВОШКИ одговоран, добар, дружи се са свима, увек ту за одељење, добар ђак, помаже свима, поштен, дели са свима тајне и чува их, дружељубив, сви га воле, великодушан.
7/5 ПЕТАР МАРТИЋ добар друг, духовит, забаван, дружељубив, саосећајан, одговоран.
8/1 ФИЛИП МИХАИЛОВИЋ не мисли само на себе, одличан је друг и верујем да ће променити начин на који видимо једни друге, добар је, уме да се бори за своја права.
8/2 МИНА ГАНЕВИЋ спремна да помогне, посаветује, искрена, не сплеткари, дружи се са свима.
8/3 АНА КНЕЖЕВИЋ духовита, добар друг, правична, искрена, расположена, увек на услузи, увек помаже, паметна, позитивна, борбена за одељење и другаре.
8/4 УНА ЛУЧИЋ одговорна, фина, добра, марљива, увек саслуша пажљиво, паметна, спремна да помогне другу и другарици.
8/5 МАРИНА ГАЈИЋ добар пријатељ, увек је ту да помогне, скромна, паметна, ту је да саслуша и насмеје, дели, насмејана је.
8/6 РЕБЕКА САЛИ добар пријатељ, чува тајне, увек спремна да помогне.

ХВАЛА ВАМ НА ДОБРОТИ, ПЛЕМЕНИТОСТИ, ХУМАНОСТИ, ТОЛЕРАНЦИЈИ ИСПОЉЕНОЈ У КОНТАКТУ СА ВРШЊАЦИМА!
ХВАЛА ВАШИМ РОДИТЕЉИМА, БАКАМА, ДЕКАМА, НАСТАВНИЦИМА И СВИМ ОДРАСЛИМА КОЈИ СУ ДОПРИНЕЛИ ДА СЕ ОВАКО ПОНАШАТЕ!
МОЛИМО ВАС ДА ОВЕ ВРЕДНОСТИ ПРЕНОСИТЕ НА ДРУГЕ - ЈЕР ЈЕ ТО УПРАВО ОНО ЧЕМУ ЖЕЛИМО ДА НАУЧИМО СВЕ УЧЕНИКЕ!

Психолог и педагог

Карневал у Венецији

Карневал у Венецији један је од најпопуларнијих европских карневала још од свог почетка у 13. веку. Био је и остао чаробно време за свакога ко у њему учествује или га посматра. Са карневалом увек живи цео град јер се у то доба обичном човеку пружа прилика да се барем на кратко осећа посебно, важно и лепо, да буде ко жели и да ужива у бучном слављу и игри.

Карневал почиње сваког фебруара на Дан Светог Стефана и његов главни део обично траје десетак дана. То је најважнији период за некадашње Млечане, сада Венецијанце, не само због великог броја туриста, већ зато што се сваки део града, група људи или гостију из других земаља, парови или појединци такмиче за титулу најлепше маске, најатрактивније поворке или позоришне представе.

Ове, 2019. године Венецијански карневал је почео 17. фебруара и трајао до 5. марта. Ми смо из Београда стигли у Италију првог викенда карневала (22. фебруара) и упутили се ка Венецији бродићем из летовалишта Лидо ди Јесоло.

Чим смо сели у бродић, осетила сам узбуђење јер смо морем прилазили граду о којем сам чула толико лепих ствари. Главни догађај тог викенда карневала је назван “Лет анђела” што је најављивало чаробне доживљаје.

Како смо се приближавали Венецији, из далека необичној и лепој, видели смо на обали гужву. Стотине туриста је у групама, са водичима, преплавило пристаниште испред Дуждеве палате, малог и великог Трга Св. Марка. Готово да се једва ходало.

После разгледања главног трга, кренули смо у обилазак знаменитости Венеције, мостова, улица и палата. Свуда смо сретали људе маскиране у средњевековне ликове који су хитали ка својим местима, у паровима или групама. Свака група Венецијанаца са својим маскама и костимима, имала је своје место окупљања и наступа у поворци и такмичењу. Гужва није престајала.

Читаве представе су се одвијале на улицама и мостовима. Књижица са програмом фестивала коју смо узели од Италијана, заиста је била испуњена догађајима. Поворка Марије, Лет анђела, Лет орла, Велики бал под маскама,

Велика вечера под свећама и маскама...Те суботе када смо ми били, град се спремао за вече и „Лет анђела“. Током дана карневала, обичан туриста не зна где пре да иде. Сваки велики трг има своју представу са бучном музиком и игром. Ипак, централна представа је увек на тргу Светог Марка и то су избор за најбољу маску и најбољи костим.

Иако смо знали шта да очекујемо, наше изненађење је заиста било велико, а доживљај карневала фантастичан и незаборавaн. Схватила сам зашто неки људи годинама долазе на карневал у Венецији и за њега се припремају целе године.

Праву чаролију карневала чине чувене венецијанске маске које имају вишевековну традицију и за становнике Венеције су много више од обичне забаве, глуме или тајновитости. Оне представљају и посебан ритуал некада веома напредне и богате Млетаче републике. За маске и костиме су некада важили врло прецизни прописи због велике распрострањености таквог обичаја скривања свог имена.

Временом су и произвођачи маски добили велики углед и стекли статус сликара и уметника посебне и заштићене професије. Многе радње у Венецији продају маске, костиме и сувенире које сви купују. Понегде можете срести и уметнике који Вам, по жељи, могу осликати маску или лице. Маске и костиме из старих времена можете осмислити сами, купити их или изнајмити. Током карневала Вам је дозвољено да будете шта год пожелите.

Као што је давно један писац рекао - живот је позориште, а Карневал у Венецији је право време да се маскирате, глумите и у томе уживате!

Василиса Балетић 7/1

Аруба

Мој пут до Арубе, од Београда преко Амстердама, трајао је више од 13 сати.

Пауза од једног дана у Амстердаму нам је добро дошла како бисмо обишли знаменитости овог града. Долазак на Арубу је био баш онакав какав сам и очекивала: лепо време, палме, цвркут птица и живописно зеленило.

Аруба је мало острво у Карипском мору са прелепим плажама од белог песка и кристално чистим морем тиркизне боје. Поред фламингоса, који су главна атракција на острву, ту су и игуане које нам праве друштво на плажи. Ветар који пирка ублажио је врућину и учинио да добијем опекотине. Време са мојом породицом проводим у излежавању на плажи Палм Бич, купању, разним воденим играма, предивном заласку сунца као и напицима од егзотичног тропског воћа.

Радујем се, не само томе што ћу присуствовати Дану државности Арубе који се одржава 18. марта и програму који ће се одвијати у главном граду Орањестаду, него и излетима које смо планирали у току нашег боравка на овом дивном острву.

Маша Милићевић 7/5

Венеција

Прошле године био сам са породицом у Венецији - граду у Италији, који је дуго био самостална држава.

По Венецији градски превоз се обавља бродом, зато што град чини више од сто малих острва. У овом граду можемо видети доста историјских грађевина као што су: цркве, куће, палате…

Ја ћу писати о дворцу који је претворен у музеј. Испричаћу вам причу о Дуждевој палати. Палата се налази на Тргу Светог Марка, саграђена је у 14. веку. У њој је живео дужд, односно владар града. У палати има пуно раскошних соба на чијим се зидовима могу видети слике познатих италијанских уметника. Посебно је занимљива соба инквизитора са тајним вратима, која воде до тамница у подруму палате. Тамнице су биле различитих величина од веома малих, до великих и луксузних, у зависности од богатства затвореника.

Још једна ствар која ми је привукла пажњу била је соба пуна средњовековног оружја, у којој су се могли видети лукови, стреле, секире, мачеви, копља, бодежи, штитови, оклопи…
Поред ње налази се једна од најлепших соба, зове се Сала сената и у њој су биле слике свих дуждева, а приказане су и важне ствари које су се дешавале у то време.

У Венецији на сваком кораку осећа се дух прошлости. Није ни чудо што је зову Краљица Јадрана.

Михајло Мујковић 5/1

Матуранти Основне школе „Јован Миодраговић"

Школска 2017/2018. година

Одељенски старешина Весна Стефановић

Одељенски старешина Ивана Хранисављевић

Матуранти Основне школе „Јован Миодраговић"

Школска 2017/2018. година

Одељенски старешина Радоје Ћеранић

Одељенски старешина Светлана Баровић

1. Како видите себе у очима ученика?
2. Који је Ваш највећи професионални изазов?
3. Да ли сте као мали маштали о послу учитеља?
4. Колико сте година у овој школи, и шта Вам представља највећи проблем у раду са децом данас?
5. По чему ћете памтити ову генерацију?

Љиља Стокановић

1. Себе видим као особу која је ученицима извор поверења, сигурности и разумевања. Од њих добијам пуно поштовања, чиме ми показују да ме доживљавају као ауторитет.
2. Мој највећи професионални изазов је да свакога дана сви моји ученици оду кући са осмехом, јер им је у школи (поред свега што су научили) било лепо. Ако и школа буде место на коме су научили колику вредност има знање и шта су одговорност, толеранција, заједништво, а да при томе буду опуштени, насмејани, задовољни – било је задовољство прихватити тај изазов.
3. Као мала, маштала сам о многим занимањима међу којима је и посао учитељице.
4. У овој школи сам око двадесет две године. Највећи проблем, ако већ тако мора да се назове, је све већи недостатак пажње ученика.
5. Ову генерацију памтићу по разиграности духа, обостраном разумевању, великом другарству, поштовању договора и много смеха и уживања у току рада.

Весна Кривокућа

1. Тешко је рећи како видим себе у очима ученика, то би они рекли боље од мене. Могу да кажем како бих волела да ме виде. Волела бих да сам им блиска особа, којој могу да кажу све и очекују помоћ у свакој прилици. Надам се да од мене очекују и сазнања о свему што њихова радознала природа жели да истражи. Најмање бих волела да ме доживљавају као строгог критичара због тога инсистирам на поштвању правила.
2. У данашње време највећи професионални изазов свих просветних радника је како привући пажњу и мотивисати ученике за учење, јер су нам главна конкуренција електронски медији.
3. Као мала, често сам маштала о овом послу, играла се ‘’учитељице’’ са својим луткама, а памтим и свој писмени задатак на тему ‘’Шта ћу бити кад порастем’’, где сам написала да бих волела да будем учитељица.
4. Ово је двадесет седма година мог рада у нашој школи. Највећи проблем представља ми расута пажња деце и њихове тешкоће да се концентришу на задатке.
5. Свака генерација ученика је другачија, специфична и за сваку се вежем и тешко се растајем од ње на крају 4. разреда. Ову генерцију памтићу сигурно по позитивности, њиховој топлини, веселости, добром другарству и радозналости.

Весна Ђорђев

1. Мислим да ме ученици виде као једну топлу, брижну, искрену особу уз коју су сигурни и заштићени у сваком тренутку.
2. Свака нова генерација за мене представља велики изазов. Жеља ми је да их научим да воле свој језик, науку, игру, песму, дружења, да су увек спремни и вољни да негују толеранцију и различитост, да постану добри људи и да ме памте по осмеху и заједничким доживљајима у учионици и ван ње.
3. Као мала девојчица, често сам се играла ‘’школе’’ са својим другарицама. Касније, у току одрастања хтела сам да постанем професор историје, али сам због своје најбоље другарице уписала школу за учитеље.
4. У овој школи сам од првог радног дана и ту сам већ три деценије. Срећна сам због тога и зато оу школу сматрам својим другим домом.
5. Ову генерацију ћу памтити по маштовитости, знању и лепом дружењу.

Нела Максимовић

1. На ово питање је тешко одговорити. Мислим да би моји ученици требало да дају одговор на њега. Надам се и претпостављам да ме доживљавају као позитивну, предусретљиву особу у коју имају поверења.
2. Мој највећи професионални изазов је да децу мотивишем и продубим у њима радозналост и жељу за учењем.
3. Као мала, нисам маштала да постанем учитељица. Жељу да то постанем добила сам тек пред упис на факултет.
4. У овој школи радим осамнаест година. Највећи проблем данашње деце је слаба концентрација.
5. Ову генерацију ћу памтити по томе што је са њима било уживање радити, по тимском духу, заједништву и одличној сарадњи.

Бранкица Стојановић

1. У кошници пуној марљивих, веселих и срећних пчелица радилица, себе видим као ‘’матицу’’. У њиховим очима, као ‘’звезду’’ на Пупиновом небу озвезданом ‘’звездобројцима’’. Њихова водиља која их ослобађа, обликује, прилагођава новом времену, подржава, храбри, притеже и верује у њих са пуно љубави.
2. Изазов на тему храбрости да се и сами користимо сопственим разумом, моралним вредностима и томе учимо и научимо децу. Образовати значи утиснути лик и карактер у младог човека, а без ње, учитељски позив губи смисао.
3. Своја сањарења, таленте и жеље спојила сам у жељени позив, а то је тај посебан однос са децом, бити са ученицима, бринути о њима, певати, плесати, учити, храбрити их и изнад свега поклањати им љубав и слободу на њиховом путу одрастања – знала сам да је то – то!
4. Мој 35- годишњи рад са децом у нашој школи заснован је на тежњи да својим креативним радом, постављањем граница, захтевима, доследним и пожртвованим односом са пуно љубави, обликујем њихову личност. Настојим да и даље, прилагођавајући се новом времену, у њима развијем и ударим темељ слободне личности, са индивидуалним потенцијалом, али и тимским духом. То данас није нимало лак задатак, али је изазов и мотив да истрајем и даље са циљем да измамим дечије осмехе, јер из њихових радости ми Учитељи, црпимо енергију, са њима градимо темеље будуће одрасле личности, а то је храброст!
5. Памтићу их по нашој заједничкој звезди водиљи Михајлу Пупину, који је својим делима био наша ‘’звезда водиља’’ на путу освајања нових знања, умећа и животне радости. Памтићу их по малим и великим пчелицама и нашој заједничкој мисији, и по томе што верујем у њих!

Мила Ђорђевић и Ива Пенић 8/6

: : : : *ИНТЕРВЈУ: НАТАША РАДМИЛОВИЋ, наставница биологије*

1. Ваш однос према послу којим се бавите...

Изузетно волим свој посао, јер је рад са децом одговорност и задовољство, које ретко које занимање човеку може да пружи.

2. Како се код Вас развијала љубав према биологији?

Љубав према биологији је иницирала и подстицала моја наставница биологије Јагода Петровић, изузетна особа и педагог, тако да сам од раног детињства знала шта ми се допада и која су моја интересовања.

3. Чиме бисте се бавили да нисте наставница?

Нисам сигурна да сада могу себе да замислим са неким другим занимањем, али да нисам наставница свакако бих се бавила биологијом, можда као науком.

4. Које су Вам омиљене животиње?

Моје омиљене животиње су међу птицама сове, због њиховог бешумног лета, мудрости, способности да се снађу и опстану у природи... Не могу да не издвојим и ракуне, међу сисарима, јер су симпатични, увек „оперу“ храну пре него што је ставе у уста, а притом су веома веште и довитљиве животиње. Волим различите врсте биљака, оне су украс и плућа наше планете, а можда бих истакла Гинко билобу, живог фосила, који је преживео и удар атомске бомбе.

5. Како проводите слободно време?

У слободно време пуно читам, све врсте књига од белетристике до научних издања. Волим позориште и трудим се да редовно посећујем представе.

6. Колико сте активни на друштвеним мрежама?

Социјалне мреже не користим превише, сматрам да су нужно зло које нам отуђује децу и не утичу добро на здраво одрастање.

7. По чему ћете памтити Ваше садашње одељење?

Моје садашње одељење ћу врло тешко пустити да одрасту и да оду из основне школе, јер ћу их памтити као добру генерацију.То су пре свега лепо васпитана деца, пуна топлине и љубави, одељење које није тешко водити и волети.

8. Који крајеви би били Ваш избор за живот?

Ја сам особа која воли топло време, тако да не живим овде, изабрала бих неке тропске крајеве са што више Сунца.

9.Најлепши и најружнији моменти у досадашњој каријери...

Мислим да у животу сваког наставника најлепши моменти буду доласци нових генерација, као и све оне добре оцене које упише, а дечија радост се види на лицима ученика.Тешки су растанци, када нам деца порасту и испратимо их у средњу школу.

10. Размишљајући о себи, помислим...

На испуњену и остварену особу. Имам дивну породицу, посао који волим и много добрих људи у окружењу…

Василија Мрвош и Јелена Миљковић 7/1

Живот сваког од нас је понекад непредвидив.

Препун је лепих тренутака, али има и оних који доносе велика искушења. Наш друг Милан Стевановић (7/1) нашао се пред једним таквим изазовом.

Одлучили смо као његови пријатељи и познаници да му помогнемо и олакшамо савладавање препрека. Пружамо му подршку у виду лепих порука, храбримо га и уливамо му самопоуздање добрим мислима и хумором.

Ипак, често је за оздрављење неопходна и материјална помоћ. У томе су нам свакако пружили подршку наши родитељи, наставници и сви људи доброг срца (бивши ђаци наше школе, јутјубери, пролазници, ученици других школа). У то име смо се окупили испред Храма Светог Саве у суботу, 19.1.2019. године.

Свако од нас је учествовао пуним срцем. Кажу да се у поноћ на Богојављење испуњавају жеље, верујемо да ће наша заједничка жеља бити довољно снажна да нађе пут остварења.

МИЛАНЕ, УЗ ТЕБЕ СМО!
Ученици ОШ ‘’Јован Миодраговић’’

Врачар, то је мој дом

Београд је леп велики град,
О њему ћу вам причати сад.
Грле га реке Дунав и Сава,
Био је увек лепота права.

Авала над њим стражу чува,
У њему увек кошава дува.
Велики, прелеп и само наш
У срцу ми је зелени Таш.

Ипак ка брду поглед ми иде
Гледај лепоту сви нек је виде.
Врачар се сија својом лепотом,
Чува га Храм својом добротом.

И светац нас Сава са неба пази,
Својим нас духом нежно мази.
Шарени пијац све нас спаја,
Каленић врви, чује се граја.

Ту је и моја прелепа школа,
Ту су кош и лопта и два гола.
Деца трче и радост шире,
Људи са својих прозора вире.

Пуни су паркови и кафићи,
Морате их баш све обићи.
Врачар је посебан, прелеп и мој,
Волим свој крај и његов пој.

Волим сваку улицу, свако дрво и људе,
Обожавам Врачар па нек' се сви чуде.
Овде су људи посебна врста,
Весело друштво са Црвеног крста.

Славија трг је лепотан прави,
Булевар своју лепоту слави.
Неимар својим шармом плени,
Осећај нежан буди у мени.

Врачар лепи, то је мој дом,
Увек га носим у срцу свом.

Ана Поповић 5/5

Чувајмо нашу планету

Земља воли да је чиста,
Зато жели увек да блиста.
Она хоће шуме зелене,
Потоке бистре, ливаде чисте.

Овај наш свет из дана у дан
Све се више прља и дими,
Зато деца имају план,
Који ће радити сваки дан.

Цвеће газити никад неће,
Увек ће сакупљати смеће.
Дрвеће ново ће садити,
А за птичице куће градити.

Чувајмо нашу планету
И будимо најбољи на свету.
Она нам живот и снагу даје
И зато мора дуго да траје.

Милица Драговић 4/4

Кад наступи јесен жута

Кад наступи јесен жута,
Нема игре, цврчкута ни сунца,
Дечија се радост спута,
И понека гладна птица залута.

Улице мокре, лишће на све стране,
Ветар фијуче и ломи гране,
А облак са сунцем ратује,
Да нам земљу не угреје.

Кад наступи јесен жута,
Нигде птица, цвећа нити пута,
Само тишина, сивило и туга,
Док пролеће не стигне са пута.

Димитрије Шобот 4/5

Јесен

Јесен је лепа, док злаћано сунце
Пада са грана.
Јесен је лепа у јутра рана,
Док мирис топлог хлеба
И прамен плавог неба
Уносе радост и топлину
У прохладну јесењу свежину.

Јесен је лепа кад се ветар луди
Наједном пробуди
И почне да носи капе и шешире
Са глава озбиљних људи.

Јесен је лепа у смирај дана
Док се весело јато на пут ка југу спрема.
Јесен је лепа на прозору једног стана
Где стара мачка огрејана сунцем дрема.

Јесен је лепа и у капи кише
Што по стаклу шара своје чудне ноте.
Јесен је лепа у ваздуху што мирише
На хладну зиму и бакине компоте.

Маша Вујовић 4/4

Учитељица

Када градом прође весела женица,
То Вам је да знате наша учитељица.

Ту је увек за нас и свашта нам дели,
Весеље, срећу и тугу ил' шта ко пожели.

Она је за нас велика мама
Која у школи води бригу о нама.

Она је увек ту и са нама учи,
А помогне и сваком када га нешто мучи.

А када неко од нас зацвили,
Она скочи и пита, шта ти је, мили?

Ива Ерчић 4/5

Не знам шта да пишем

Песму у вези с било чим
Треба ја да измислим.
Али уопште није лако,
Ако не знаш како.

Да ли о јесени или вођу,
Не знам ни ја шта хоћу.
Можда о учитељици или школи,
Мозак ће да ме заболи.

И кад на папир погледам ја
Цела песма је написана.

Кира Рапајић 4/5

Моја крофница

Крофна једна мала
У руке ми је пала
Вероватно ми је нека
Добра вила послала.

Делује да је тако сочна
Кад је загризем
„Да л' ће бити воћна?"

Чоколадни прелив
Одозго се сија
Мом гладном стомаку
Сигурно ће да прија.

Мала јагода
На врху спава
И моју крофну улепшава.

Крофна једна мала
У уста ми је стала
И мој стомак обрадовала.

Теодора Спасић 4/4

Активни угаљ

Активни угаљ или чист угљени прах има особину да одузима боје и мирисе супстанцама. Спада у синтетичке угљеве. Црвено вино прокувано са њим изгуби мирис и постане бело! Баш се због тога користи и за избељивање зуба!

Активни угаљ је веома моћан 100% алкални чистач. Зато је маестрална супстанца која помаже у лечењу многих болести црева. Употребљава се за ублажавање болова у стомаку.
Такође се може користити као додатак у исхрани. Даје црну боју што је врло занимљиво, а и помаже у варењу хране, и добар је за наш организам.

Ена Косовац 7/5

Хипербарична комора

Шта је најважнија ствар на свету? Човек без хране може да издржи и до 30 дана, без воде 3 дана а без кисеоника 2-3 минута. Хипербарична медицина се бави оним што је најважнија ствар на свету а то је – кисеоник.

Хипербарична медицина је грана медицине која се бави применом хипербаричне оксигенације – методе лечења чистим кисеоником под повишеним притиском. Заснива се на удисању 100% кисеоника на притиску већем од атмосферског у посебним уређајима – хипербаричним коморама.
Применом ове врсте терапије долази до растварања кисеоника у крвној плазми и на тај начин добијамо до 20 пута више кисеоника у крви. Оваква раскош кисеоника доводи до бројних позитивних терапијских ефеката. Ова релативно млада грана медицине у последње време доживљава веома брз развој. Готово да нема области медицине где се не примењује хипербарична оксигенотерапија.

Хипербарична оксигенотерапија се спроводи у хипербаричним коморама које могу бити једномесне и вишемесне, зависно колико пацијената се може лечити у њима.
Током целе терапије пацијенти који су у комори морају бити под надзором стручног медицинског особља које води рачуна о њима. У вишемесним коморама је то медицинска сестра или лекар који је пратилац пацијената у комори.
Хипербарична медицина у ствари представља и спој медицине и технике.
Хипербарична комора је технички уређај тако да је потребно и управљање од стране стручних особа - - оператера.

Хипербарична медицина и барокоморе су почеле прво да се користе за лечење ронилаца. Данас је и даље једини лек за рониоце када настрадају терапија у комори. Временом су уочени бројни позитивни ефекти ове методе лечења. Хипербарична терапија доводи до развоја нових крвних судова, убрзава зарастање рана, убрзава зарастање прелома и позитивно утиче на лечење инфекција костију и меких ткива. Примењује се код компликација дијабетеса-шећерне болести, код изненадног губитка слуха, у рехабилитацији, спортској медицине а све чешће и код здравих људи. Код одређених стања као што је тровање угљен моноксидом или гасна гангрена, хипербарична оксигенација пацијентима спашава живот. Бројни су и случајеви када су пацијентима применом ове терапије спашене ноге од ампутација. У последње време све се чешће примењује терапија у хипербаричној комори код спортиста. Примењује се за лечење спортских повреда, помаже опоравак и убрзава повратак спортиста на терен. Побољшава се психофизичка кондиција и смањује ризик од повреда. Поједини клубови имају на располагању хипербаричне коморе а неки врхунски спортисти имају своје хипербаричне коморе. Пошто је кисеоник неопходан за правилно функционисање и опоравак свих ћелија у организму, све више се примењује и у „anti aging“ медицини у циљу подмлађивања и успоравања старења.

Ања Маркуш 7/5

ВЕЛИКИ ВОЈСКОВОЂА МЕКАНОГ СРЦА

Наполеон Бонапарта је крунисан као цар Француске у катедрали Нотр-Дам у Паризу 2. децембра 1804. године. Двојица архитеката у потпуности су преуредила унутрашњост цркве, јер је биле запуштена због тешких времена током Француске револуције. Црква је била претворена у грчко-римски храм, а свуда је било постављено блиставо слово „Н”, окружено златним ловоровим венцима. Папа је дошао да обави крунисање царског пара Наполеона и Жозефине.

На самој церемонији Наполеон је, на велико изненађење свих, сам себи ставио царску круну и исто је учинио са Жозефином. Само крунисање је насликао дворски сликар Жак Луј Давид који је и сам био међу званицама.

Љубав Наполеона и Жозефине

Брак Наполеона и Жозефине прожимала је неизмерна љубав, али и честа царева неверства. Ни његова ни њена породица нису се слагали са браком. Разлог томе је био што је она била старија од њега, већ је имала двоје деце, а причало се о њој као жени лаког морала. Упркос томе, Жозефина је имала положај у друштву и везе са утицајним људима.

Њихова љубав остала је запамћена у историји као једна од највећих, а у исто време је била и бајковита и трагична. Доказ томе, јесу бројна љубавна писма, која су слали једно другоме када нису били заједно.

Иако је њихов брак био препун афера, а на крају је дошло и до развода, Наполеон, највећи француски војсковођа, волео је искрено само њу - своју Жозефину.

Због немогућности да роди престолонаследника, Жозефина је одлучила да се разведе и тако цару пружи могућност за нову женидбу. Брак је разведен 10.01.1810, а Наполеон се оженио аустријском принцезом Маријом Луизом, само два месеца касније, са којом добија сина. Жозефина је живела у дворцу Малмаисон недалеко од Париза и патила, а Наполеон је често посећивао, жалећи због свега. Никад није престао да јој пише писма. Жозефина је умрла 1819. године, а Наполеон је за њену смрт сазнао на острву Света Јелена где је био прогнан након изгубљене битке код Ватерлоа. Наполеон је умро 1821. године, седам година након њене смрти.

Милица Антонић 7/1

I was born in London, England. I lived there for 9 years with my English father and mother from Serbia. We still have a house there, called a cottage, typical English house from 19th century.

Houses in England are different then houses in Serbia. I love my house and the street where I grew up. I played a lot with my neighbours: three boys and one girl. They are a similar age as me and our parents are good friends. Everybody liked our house because my mother invited our friends to eat Serbian food. My friends loved my mother's pies, soups and cakes. You know how Serbian mothers love to feed their children Sometimes I miss my friends, especially James who was my best friend (his mum is Russian and our mums are best friends as well).

I am fluent in two languages, English and Serbian. Over there, children start school when they are 5 years old. It is called pre-school or reception. We learned and play a lot like in every school. My school was special because it was the Church of England school. We had a priest who came every day to say hello to us. We did a lot of activities for our community and raised a lot of money for poor children. I had many teachers who thought me. My favourite teacher was Mr. Morgan with whom we laughed a lot. He was very kind and generous to me. One thing I didn't like in English school. We had to wear a school uniform. We all looked the same. School starts at 8:45 am and finishes at 3:30 pm. So, I spent all day at school. After school children didn't have a lot of time to play because it was dark and almost a time to have dinner. I like more to go to school in Serbia because I spend less in school and I can wear what I want. Here the weather is better than in England and I see my grandparents all the time. We learn much more in Serbia than in England and we must do more homework here. I am not happy with that. I guess I must adapt to it. My mum is very strict, she is a teacher and she wants me to learn hard like other Serbian children.

Sometimes I want to go back to London and live there again but sometimes I feel how lucky I am to be here in Belgrade. I love ''ADA'' and ''KEJ'' in Zemun and my new friends.

Stefan Gustard 3/1

Мери Попинс

У суморном, сивом Лондону, живели си Џејн и њен старији брат Мајкл са његовом децом. Мајклу је умрла жена па се он, његова сестра и кућна помоћница брину о деци. Он ради и у банци где је радио и његов отац. Џејн наставља традицију своје мајке, учествује у кампањама за права радника. Када се породица Бенкс суочава са великим новчаним проблемима, Мери Попинс се враћа да усрећи Мајклов дом са својим пријатељем Џеком.

Оригиналан назив: "Mary Poppins returns"
Тема: Пут кроз машту са Мери Попинс
Улоге: Емили Блунт - Мери Попинс
Мерил Стрип - Топси (рођака Мери Попинс)
Колин Фирт -Вилијам Ветерал
Џули Волтерс - Елен
Емили Мортимер - Џејн Бенкс
Дик Ван Дјук - господин Дејвс Јуниор
Лин Мануел Миранда - Џек
Сценарио: Дејвид Меги
Засновано на књизи П.Л. Траверс
Жанр: фантазија, мјузикл, породични филм
Трајање:130 минута
Година: 2018
Земља: САД
Студио: Дизни

Опис главног лика:
Мери Попинс је била дадиља Џејн и Мајла Бенкс. Она се вратила после 24 године да усрећи Мајклов дом. Иако је Мери Попинс загонетна, она је и великог срца. Има браон косу, плаве очи, занимљиве шешире и има кишобран који уме да говори. Она се појавила када је настао проблем у кући Бенкс.

Порука филма: И оно што нам се чини немогућим, понекад је могуће!

Сара Стојановић 5/1

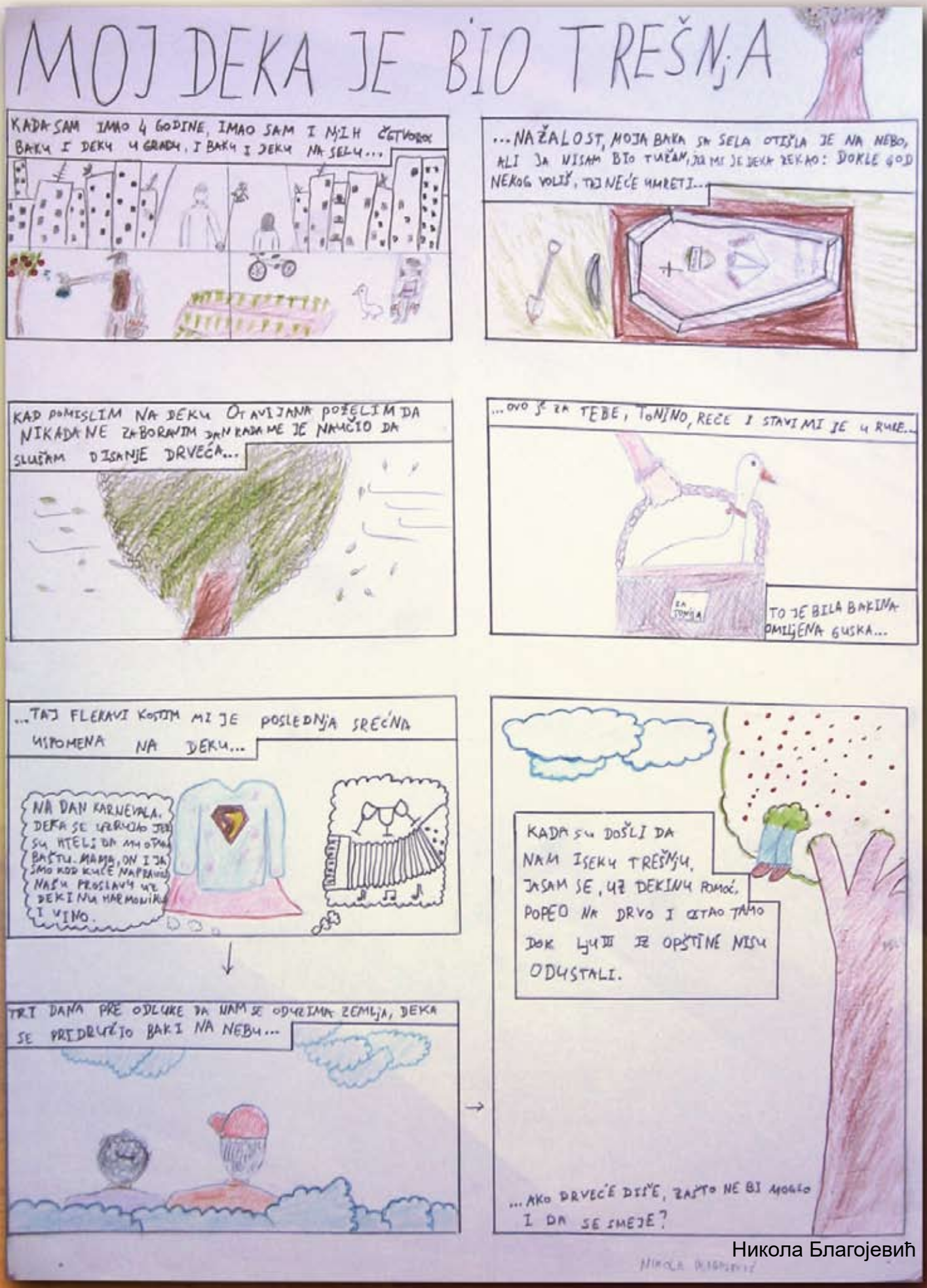

Никола Благојевић

Ролеркостери

Ролеркостери су врста вожње у забавним парковима. Дизајнирани су тако да достижу велику брзину и прелазе разне препреке као што су валови, кривине, прстенови итд.
Први ролеркостер конструисан је 1885. године и звао се Ла Макрус Адна Томпсон. Деле се на два типа: челичне и дрвене. Неки од најпознатијих ролеркостера су:

Миленијум Форс (слика горе десно) **-** Ролеркостер се пење на висину од 94 метара, а затим се спушта у слободан пад брзином од 150 км на час. (Охајо)

Стил Драгон - Челични Змај је најдужи ролеркостер на свету, који је дугачак невероватних 2,5 километра. Он се такође пење на висину од 97 метара и пружа се у слободан пад брзином од 153 км на час. (Јапан)

Супермен: Бекство (слика горе лево) **-** Овај ролеркостер је посебан по томе што са висине од 126 метара падате брзином од 160 км на час, уназад. (Калифорнија)

Титан (слика десно) **-** Ролеркостер који се диже на висину од 75 метара, а затим крене у слободан пад крећући се 137 км на час, после 78 метара падања улази у тунел дугачак 38 метара. (Тексас)

Најекстремнији четвородимензионални ролеркостер - Овај ролеркостер вас окреће 360 степени напред назад,брзином чак од 122 км на час. (Калифорнија)

Зуманџару - највиши и најбржи ролеркостер - Са висине од 139,5 метара, почињете да падате брзином од невероватних 206 км на час! (Њу Џерзи)

Катарина Мусулин 7/5

Шта се дешава у свету моде:

Једна од првих ствари која пада на памет за оне који имају љубав према моди је „Fashion Week". Многи градови широм света угошћују значајне модне догађаје или властити Fashion Week. Међутим, ништа се не може упоредити са *Великом четворком*, чији је први Fashion Week отворен почетком фебруара у Њујорку, а затим Лондон, одатле Милано и завршио се у Паризу прошле недеље. Током Fashion Week-а различити дизајнери представљају своје нове дизајне за наредну сезону. Управо смо видели шта ће бити најзначајнији трендови за јесен/зиму 2019. а неке од њих су "tie dye", животињски отисци, прошивање, пуно љубичасте боје, и неке заиста сјајне јаке боје које не бисте очекивали за јесењу и зимску сезону. Једва чекам да видим како ће се ови трендови одвијати у нашој старосној групи када школа поново почне на јесен.

Који је модни тренд у нашој школи:

У последње време, где год да погледате у нашој школи, видећете велики број ученика који носе Superdry бренд.

Многи сматрају да је Superdry јапански бренд, а заправо је то енглески бренд одеће који комбинује јапанску графику са *vintage* америчким стилом.

Без обзира колико Superdry мајица, јакни, ранчева и качкета видимо у нашој школи (чак и ако неки од нас носе исти модел), одлична ствар овог бренда је висок квалитет коришћених материјала и „vintage" изглед који омогућава да наставимо да носимо овај бренд дуги низ година.

„Dream" ставка на мојој модној листи жеља:

Снови нису само снови ако поставимо циљеве и радимо на њиховом постизању. Један луксузни бренд о коме волим да сањам је Louis Vuitton (или једноставно LV), то је француска модна кућа основана 1854. и једна је од највреднијих брендова на свету. LV је познат по својим торбама и ташнама и имајући то у виду, волела би да вам представим своју тренутну торбу снова а то је провидна ПВЦ торба „Keepall" која је била приказана током мушке LV ревије пролеће/лето 2019. Мислим да и нас девојке могу носити! Који је ваш предмет из снова на вашој модној листи жеља?

Модни речник:

Велика четворка - Име које се даје градовима који се сматрају главним светским модним и моделским градовима а то су Њујорк, Лондон, Милано и Париз.
Vintage - Обично се односи на одећу која имитира стил неке претходне ере.

Јована Игњатовић 5/1

СПОРТСКА ОДЕЋА

Спортска одећа би требало да буде удобна и растегљива како би у њој могло несметано да се тренира и вежба. Она се кроз историју веома мењала, од дугих сукњи и вунених одела са прслуцима до провидних, непостојећих костима. Одувек је пратила нове модне правце.

На самом почетку стварања спорта, тадашњи спортисти су се такмичили у одећи коју су имали. Како су се успостављала правила игре, тако су се јављали и захтеви за одећу. Она је у прво време била неудобна и тешка, и ометала је спортисте да у потпуности покажу за шта су способни.

Током времена, одећа се скраћивала и проналажени су нови материјали, нове и упадљивије боје.

У једном спорту су се промене дешавале у супротном смеру!

На самом почетку ритмичка гимнастика `50. година прошлог века вежбала се у обичним, црним, синтетичким трикоима, са рукавима до лактова.

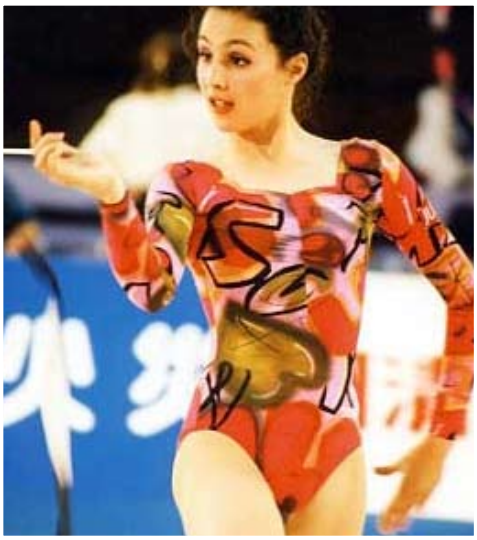

Уследиле су промене у крају, боји и материјалу.

Био је и даље сведен и тачно оцртавао линије тела, тј . мишића.

Након тога, једнобојни су бојени у лепе, дречаве боје и мало су шарани!

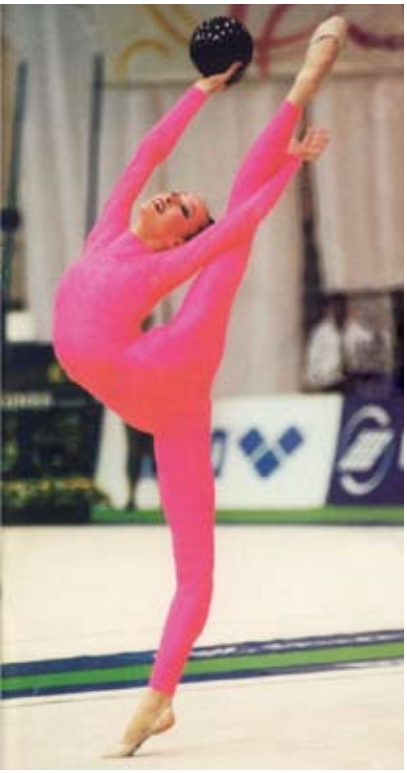

Ногавице изједна са трикоом биле су модерне `90. година 20. века, а затим су се појавиле „клизачке сукњице“ да покрију и понеки вишак.

А онда, новина у овом веку су циркони и глитери. Трикои су постали тешки, жуљајући и помало неудобни!

У данашње време трикои се праве према карактеру вежбачице, вежби и стилу музике. Раније су вежбе биле прилагођене трикоима, јер тада није био велики избор материјала и боја.

Мина Чолић и Милица Штерић 5/3

Мина Човић

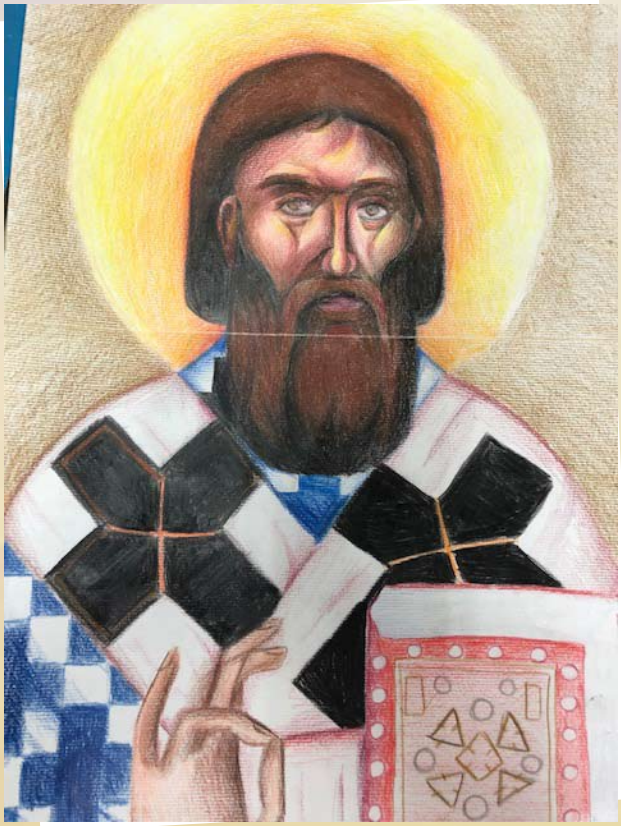

Ана Милетић

Тамара Радевић

Милица Живковић

Ученици 5. разреда

Соња Церовић

Алека Јовић

Јаков Симеуновић

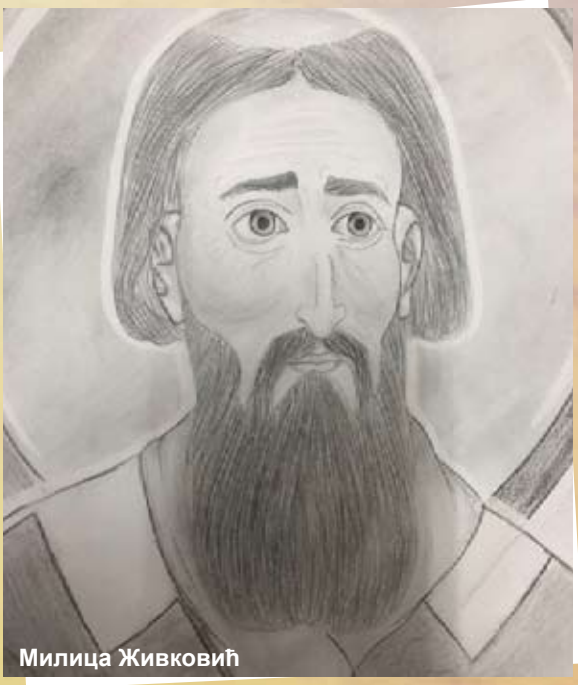

Милица Живковић

Андрија Тешић

Драган Јовић

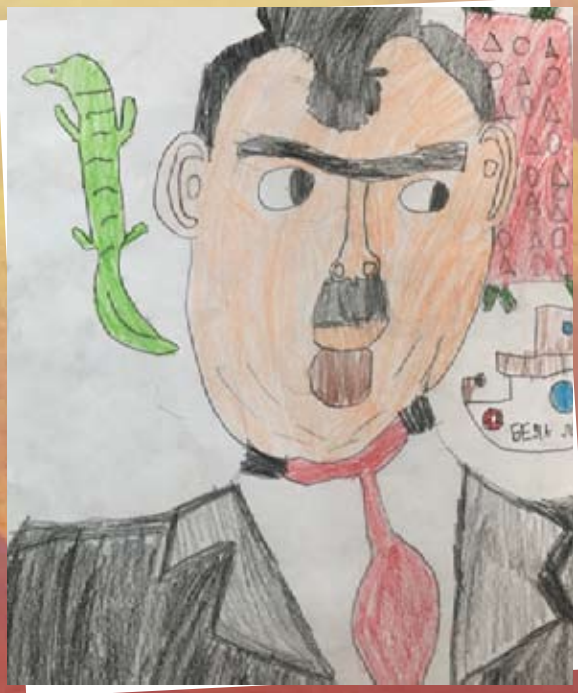

ИМПРЕСУМ

„Атом” – лист ученика Основне школе „Јован Миодраговић”
Година XI, број 12, март 2019.

Издавач:
Основна школа „Јован Миодраговић”,
Војводе Драгомира 1, Београд

Интернет презентација:
www.osjovanmiodragovic.edu.rs

Уредник:
Тамара Седлан, професор српског језика

Сарадници:
Марија Кушић, професор српског језика;
Тања Лабан, професор српског језика;
Марија Јовановић, педагог;
Тања Павићевић, психолог;
Ивана Ивановић, професор ликовне културе.

Новинари:
Василиа Мрвош 7/1, Јелена Миљковић 7/1, Мила Ђорђевић 8/6,
Ива Пенић 8/6, Ања Маркуш 7/5, Ена Косовац 7/5,
Јована Игњатовић 5/1, Сара Стојановић 5/1, Василиса Балетић 7/1,
Михајло Мујковић 5/1, Маша Милићевић 7/5, Мина Чолић 5/3,
Милица Штерић 5/3, Stefan Gustard 3/1,
Катарина Мусулин 7/5, Милица Антонић 7/1.

Прелом и дизајн:
Мирослав Срећковић

АТОМ

Лист ученика ОШ „Јован Миодраговић"